

1. Máte verejnú skupinu alebo fanpage na FB? Ak áno poprosím linky

Na fb sme skupina miniBODKA

2. Z fanpage by sme mohli vytvoriť podujatie, na zbierku (musela by som byť aj ja adminom aby som to mohla spravovať), ak nemáte (nenašla som, bolo by fajn vytvoriť)

Poprosím vás kludne vytvorte

3. Na Instagrame? (výhoda je že na IG sú mladší ľudia a na FB starší) a Dá sa prepojiť tak, že čo dáte na IG je automaticky na FB.

Poprosím vás kludne vytvorte Instagram, alebo ak ma navediete ja ho vytvorím

4. Budem potrebovať vaše logo vo Vectore (bez pozadia)

Netuším či je Vector, ale Logo mám

5. Od kedy sa venujete tomuto poslaniu?

Od roku 1993 a od roku 2007 pod hlavičkou miniBODKA

6. Prečo ste sa rozhodli robiť čo robíte?

Vznikla taká potreba z dôvodu ochrany života a zdravia detí

7. Ako začala Vaša cesta?

Ešte ako vojaci 1994/1995/1996 sme chodili hrávať naivné divadielka do nemocníc a detských domovov. Viedol som ich. Začali sme na Vianoce. Tam som sa dozvedel o súrodencoch týchto detí s ktorými nie sú na Vianoce. Ich jediným snom bolo byť s nimi. Potom choré deti, ktoré boli v nemocniciach a deti, ktorým ublížili najbližší tak, že budú mať trvalé následky. To nás všetkých zasiahlo. Odvtedy mi to vrtalo v hlave a rozhodol som sa pomôcť týmto deťom niečím, čo ich bude chrániť pred odlúčením a ubližovaním. Postupne sme sa dozvedali o ďalšej ohrozenej skupine detí a tými boli deti, ktoré vplyvom tragických udalostí prišli o jedného, alebo oboch rodičov. Začali sme sa venovať tejto sfére a všetkému opísanému sa venujeme dodnes.

8. Čo všetko robíte? Ponúkate?

Materiálnu podporu (ošatenie, obuv, potraviny, lieky, vzdelávacie pomôcky, strava na školách), prvotnú - nevyhnutnú finančnú pomoc, priamu asistenciu, sprievodcu formou priateľstva, dôvery - osobnej asistencie, zdravotný asistent, chránené bývanie, právne zastupovanie, prevozy a odvozy na liečenia, podpora vzdelávania a liečenia, motivácie celému vekovému rozpätiu detí od 3 - 25 rokov (detské stretávky formou tzv. táborov - celoročne, výlety, akcie, podpora rodín a množstvo ďalších vecí) v spolupráci s MPSVaR a s centrami pre deti a rodinu.

9. Aké projekty máte za sebou?

- *Projekt 12 ŽIVOTOV. Ide o autorský projekt ktorý cez formu zážitkovej terapie pomáha deťom odbúravať post traumatické syndrómy. Eliminuje ich prejavy, alebo ich úplne zastaví a to bez potreby medikamentózneho liečby.*
- *Prednášal som na VŠ o autorský projekt o vzťahovej disciplíne medzi osvojenými deťmi a náhradnými rodičmi. Tiež o úskaliach sociálnej práce, ako aj o jej prínosoch.*
- *Dlhodobá potravinová spolupráca s LIDL v.o.s. Bratislava*

10. Aký bol Váš život ešte predtým, ako ste sa venovali deťom?

Pracoval som najprv ako vodič v pekárni, potom skladník, vodič v kamiónovej doprave. Potom som vozil dôležitých klientov, ktorí hľadali absolútne diskrétno, spoľahlivého vodiča so základmi sebaobrany, asistenta aj doprovod k deťom. Stali sme sa dobrými priateľmi. Mojim snom bolo zarobiť si peniažky a stať sa automobilovým pretekárom, alebo testerom automobilov. Dodnes by som to chcel robiť ako moje hobby. Žil som jednoducho, čestne a poctivo.

11. Ako ste vyrastali?

Smutne. Strašne. Samotársky, ale hľadal som spôsob ako sa usmievať a dnes som za to vďačný. Ostatné by som nerád spomínal z dôvodu toho, aby som ľudí nerozosmutnieval, ale rozveseľoval. To je môj naj, naj cieľ.

12. Ako to vníma Vaša rodina čo robíte? Podporovali Vás vždy?

Nevyrastal som v rodine

13. Aký je Váš najväčší sen/cieľ? Aká je vaša VÍZIA ktorú chceme odprezentovať?

Svoj život som prehodnotil a začal sa venovať deťom, mládeži a týraným matkám s deťmi ako veľmi mladý človek. Počas mojej praxe som dospel k názoru, že ak máme poskytovať ochranu a bezpečie, musíme mať pre nich trvalé miesto v ktorom môžu bez strachu existovať, liečiť sa, vzdelávať sa, hrať sa a v prípade trvalo handycapovaných detí im poskytnúť bezpečný prístav. Chcel by som im v spolupráci s Bohom, s vládou SR, nami/vami ako priateľmi detí vytvoriť priestor na život, prácu, sebestačnosť. Vytvorením chránených dielní v ich trvalom domove, vytvorením malej farmy so zvieratkami, záhrady s dopestovaním si vlastnej zeleniny, ovocia, prevádzkovaním malej tradičnej pekárničky a mini reštaurácie s tradičným jedlom, vytvorením ľudových dielničiek si každý jeden obyvateľ nájde vlastnú prospešnosť cez pracovné aktivity a činnosti v našom centre. Kto bude chcieť založiť rodinu mimo nás, založí ju pripravení a hlavne bude

funkčná. Kto sa bude chcieť postaviť na vlastné nohy s prevzatím vlastnej zodpovednosti za seba, urobí to plne pripravený a tým bude úspešný.

14. Od kedy ste v Hepaji (v bývalej reštaurácii, ktorú ste prevzali do užívania a vytvorili z nej dočasné centrum pomoci pre deti?)

Od teraz osem rokov z desiatich.

15. Koľko deti máte teraz v starostlivosti čo bývajú v Hepaji?

Počet nám vždy kulminuje. Keď pomôžeme, nemusia tu byť a môžu byť s náhradnými, alebo príbuznými rodičmi. Cca je to od 5 do 10 detí cez týždeň. Cez víkend dvojnásobok a cez prázdniny ten počet ani nenapíšem (smiech). V starostlivosti resp. v našom portfóliu máme cez 35 rodín a v nich po celom Slovensku cca 87 detí. Z nich by trvalú pomoc potrebovala asi tridsiatka detí. Takto nám stoja kdesi v priestore, žijú z jedla nie však z liečby. Víkendy, sviatky, prázdniny nepostačujú. Nemôžeme sa uchádzať o viacero grantov z dôvodu toho, že nemáme vlastné zariadenie a rokmi ktoré v prenajatých priestoroch sme, nemôžeme poskytnúť záruku pokračovania úspešnosti projektov

16. Meno + vek + niečo o nich + foto

Web miniBODKY

17. Bolo by fajn keby napísali aj niečo oni za seba, aké sú ich sny a ciele a ako sa im teraz žije, čo sa u nich zmenilo keď prišli k Vám.

Popíšeme

18. Kde ste boli/bývali predtým? (ak ste aj predtým mali deti)

Vždy v prenájmoch

19. Ako často organizujete tábory?

4x do roka. Nie sú to však tábory, ale skôr liečebno-terapeutické a zážitkové pobyty. Využívame Natural, Arte, Canis, Aqua, Hypo a oxygen terapie, vrátane pohybových terapií

20. Koľko detí cca bolo dokopy už vo vašich táboroch? Koľko cca býva v priemere v tábore?

Dobrá otázka. Nultý ročník sme robili v roku 2006 na Reváni pri Prievidzi pod Fačkovským sedlom. Bolo tam 120 detí. Priemer detí sa odvtedy vyprofiloval na stabilný počet cca 55 v priemere Leto a Vianoce. Jar a Jeseň je detí okolo 25 keďže ide o tematicky orientované tábory

21. Ako dlho tábory trvajú? Na čo sú zamerané?

V lete dva mesiace nepretržite 24 hodín. V ostatné prázdniny podľa dĺžky dátumov. Zameranie pobyt v prírode, tématické podľa povahy detí v spojení so všetkými opísanými terapiami.

22. Odkiaľ sú to deti?

Z opravených aj neopravených rodín, deti z Krízových stredísk, deti čerstvo po tragických udalostiach, deti so syndrómom CAN a FAS umiestnené do náhradnej starostlivosti a z centier pre rodiny s detmi

23. V akom veku sú?

Zvyčajne od dvoch rokov do 19

24. Kto Vám pomáha?

Vždy len dobrovoľníci laici aj z radov profesionálov

25. Ako funguje u Vás bežný deň? (kto Vám pomáha s varením, nakupovaním a pod)

7.00 - Budíček, rozcvička. 7.30 - 08:00 hygiena, upratanie izbičiek.

8.00 - Modlitba, Raňajky. 8.30 - Nástup, rozdelenie do činností podľa programu

8.30 - 13.00 sa deti v oddieloch pod vedením svojich inštruktorov zapájajú do všetkých pripravených činností. Šport, Kúpanie (ak je leto), Netradičné hry, Návšteva fariem, Starostlivosť o zvieratká a záhradu, Pracovné aktivity (upratovanie dvora, upratovanie okolitej prírody).

Služba v kuchyni s kuchárom (to som teraz opäť ja) zabezpečuje nákup potravín, varenie od 06.00 do 22.00 hod. Zvyčajne do kuchyne vyberáme mládež, ktorá sa vzdeláva v obore kuchár čašník.

Poskytujeme im aj zápočtovú prax. Často nám hlásia odborní majstri, že sú tieto deti perfektne znalé keď sa vrátia do školských lavíc.

13.00 - 15.00 Obed, odpočinok / Porada inštruktorov

15.00 nástup celého tábora, oboznámenie sa s po obednou činnosťou, rozchod na činnosť podľa výberu. Z pravidla pokračujeme ďalej z do obednej činnosti

18.00 - Ukončenie činností. 18.30 Večera

19.00 - Táborák, gitara, spievanie, hranie scénok pri táboráku, opekanie

22.00 - nočný kl'ud. Nočná služba po celú noc kontroluje deti, reaguje na nespavosť detí, krik a plač, upokojuje, číta rozprávky, konzultuje všetko so mnou, veľmi ťažké symptómy si preberám ja až do úplného upokojenia detí, resp. kým od vyčerpania nezaspia. Vtedy veľmi ďakujem Bohu, že ich telo a myseľ prevzal pod svoju ochranu. Je pre mňa veľmi vzácne vidieť ako ten človečik, ktorý nemá vysporiadané

účty s minulosťou spinká v prostredí ktoré nepozná, s ľuďmi, ktorých nepozná a napokon to zvládne tak, že nám po asi štyroch dňoch začne dôverovať - prestáva sa báť a začne byť dieťaťom svojho veku. Už na druhý deň je vidieť ako sa začína hrať, zapájať sa.

26. Do kedy prebieha zbierka? Do kedy sa dá predĺžiť?

Do Marec 2023 / Nemáme ešte potvrdené predĺženie

27. Aká je cieľová suma?

- *250 000 eur na kúpu nehnuteľnosti (rekreačného zariadenia)*
- *Pozemku s postavením budovy*
- *Oboje vrátane rekonštrukcie pokiaľ by išlo o staršiu stavbu*
- *Kapacita 40*
- *Lokalita: Celá SR, kdekoľvek. Ideálne by bolo v prírode na samote, ale nie je to podmienka*

28. Je účet zbierky transparentný? Ak áno poprosím link.

Web miniBODKA /verejná zbierka s povolením MVSR

29. Kde zatiaľ bolo zverejnené, že máte zbierku? (TV, Internet?...)

Facebook a Web: www.minibodka.sk

30. Do kedy môžete ostať v Hepaji?

Marec 2023

31. Čo plánujete kúpiť keď vyzbierate požadovanú sumu?

Pozemok, Budovu - Budovy, Rekreačné zariadenie

32. Chcete kúpiť pozemok a postaviť niečo? Alebo kúpiť dom?

Oboje ak jedno z nich bude výhodnejšie ako to druhé

33. Aké rozmery potrebujete? Obytné a vonkajšie?

Kapacitne 40 detí. Vonkajšie rozmery na hry a prevádzku záhrady, malej farmy, malého ihriska s detským ihriskom

34. Kde by ste chceli ísť najradšej? Alebo na tom nezáleží?

Pravdu máte, nezáleží, len nech je to ich, pod ochranou Boha, správou miniBODKY, sponzorov a úradu vlády SR. Mňa by celkom potešilo keby sme zostali všetci spomenutí v kontakte aj v priamej spolupráci

35. Ako to vnímajú deti?

So slzami väčšinou staršie baby, v sneaní, aj s úsmevom, veria tomu. Ujo Milanko ak by sme vyhrali, alebo ak by sme našli nejaké peniažky dáme ich na náš domov

36. Už ste niekedy robili zbierku?

S povolením MVSR áno a bola úspešná. Zrekonštruovali sme malý domček det'om žijúcim v detskom domove ktorý využívajú na prípravu budúceho povolania a prípravu do života. Učia sa v ňom hospodáriť, finančnej a materiálnej gramotnosti a tiež svojmu povolaniu.

37. ČOKOLVEK INÉ VÁS NAPADNE DOPÍŠTE ☺

Keď sme začínali s touto prácou, deti, boli malé deti. Dnes sú z mnohých dospeláci, alebo sa približujú k dospelosti. Tí ktorí sa stali pred rokmi dospelí, zostali lietat' medzi stabilitou a nestabilitou. Nemohol som ich sem všetkých prijať, pretože by nebolo miesto pre maličké deti ktorým sa venujeme. Mnohých dospelých sme po 5 rokoch už v rodinách nekontrolovali, pretože sa zastabilizovali. Nakoniec mnoho dospelých zostalo na ulici a my sme sa to dozvedeli až keď zomreli, lebo im nemal kto zabezpečiť pohreb. Dodnes nám volajú z nemocníc, lebo v zdravotnej dokumentácii majú aj naše údaje. A viete čo, ja som tomu rád, že mi volajú, lebo ich aspoň dôstojne odprevádzam keď som už nemohol urobiť viac kým žili.

- *Potom je špecifická skupina detí, ktoré sú trvalo zdravotne aj mentálne handycapované. O tieto deti, keď sú dospelé DSS nemajú záujem z dôvodu malého dôchodku, alebo samotné deti nechcú ísť do DSS, chcú zostať tam kde sú, alebo ísť k nám. My však nie sme na to spôsobení.*
- *Ďalšia skupinka detí je všeobecná, čiže všetky deti s handycapom aj bez handicapu, ale s rôznymi problémami, ktoré chcú ísť k príbuzným, alebo sú príbuzní skontaktovaní. Pokiaľ ide o rodiny ktoré dlhodobo žijú asociálnym spôsobom života, resp. nenastala u nich žiadna viditeľná zmena ani v správaní, a možno len čiastočná v žití, za celé roky ktoré žili ich deti napr. v detskom domove (súčasný centrá pre deti a rodiny) a prejavia záujem o tieto dospelé deti, zvyčajne je to záujem o ich úspory. Keď ich už nemajú, využívajú ich handycap na žobranie v iných krajinách. Vozia ich tam za týmto účelom. Viaceré ich držia doma a ich dôchodok prepíjú, preflákajú, poprípade si na ne vybavujú ešte opatrovateľské príspevky. Po rokoch ich riešime tak, že sú niekde na hranici života a smrti nie len zdravotne, ale aj mentálne, duševne a fyzicky.*

Je mi z toho zle. Lebo keď ich niektorých vidím, tých pseudo spasiteľov, hrajúcich sa na rodinu a blízkych príbuzných so zlatými ret'azami na krku, novodobých zbohatlíkov prichádzajúcich zo zahraničia, alebo ľudí

ktorí si vytvorili z tohto biznis na Slovensku s opravenými domami, žijúcich si na vysokej nohe deň čo deň, s nízkymi citovými a emočnými pudmi, schovávajúcich sa za poskytnutú milosť, mám sto chuti sa do nich pustiť s palicou a hnať ich za hranice tohto štátu. A to píšem s plnou vážnosťou.

Nemám a ani nepocitujem spasiteľský syndróm. Ja si len prajem, aby každý mal zabezpečený prístup k dobrám od doby, ktorej sa stal obeťou násilných trestných činov, náhlych tragických udalostí so stratou blízkych, alebo prišiel o možnosť byť vychovávaný v rodine, alebo mu nebolo dopriate byť zdravý. Nemám pocit, že chcem tak veľa. Mal som 6 adoptovaných detí. Vychoval som ich a pustil do života. Popri nich som sa staral aj o ďalšie deti, ktorých počet mi už nie je známy, lebo nemalo zmysel počítat' do dnes (smiech). Tí, ktorí prešli mojimi rukami sú v poriadku. Dve deti zomreli vplyvom vážnych chorôb a ja musím pokračovať, pretože som nedosiahol stupeň nemôžem, nevládzem, nechcem aj keď na to mám dôvody. Rád by som za pomoci Boha, disciplíny, dobrých ľudí, vlády SR a svojich, našich, ich, vašich schopností dokázal vytvorit' trvalý domov pre deti ktoré jedného dňa budú dospelé a o ktoré nikto neprejaví záujem, pretože nikomu necítiacemu nebude stačit' dôvod morálny a etický, aby sa postaral, ale finančná motivácia. Dnes sú tieto deti lietajúce v systéme. Prežili si hrozné veci ako deti, musíme vyrovnat' za nich aj spolu s nimi účty s minulosťou a postarat' sa o ich budúcnosť.